

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeo, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Vita eius quotidiana, & domestica. Cap. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

consueuerat. Quod si quem, omnia expertus, tamen è coeno peccatorum extrahere nequiuisset, non ideo contrahebat animum, vel se angori dabat, quasi oleum & operam perdidisset, sed conscientiæ & officij fructu contentus, acquiescebat in alto Prouidentia diuinæ consilio. De spirituum discretione (quam ille scientiam habuit maximam) deque moderandis affectibus, multa præcepit egregie: quæ quoniam existant scripta (quemadmodum initio diximus) nihil est quod à nobis hoc loco ingerantur.

Vitæ eius quotidiana, & domestica.

Cap. XII.

SOcietati Præpositus, deuexa iam ætate, viuendi priuatim hanc ferme normam tenebat. Manè, vt primum, euigilasset, certum tempus dabat precationi, & contemplationi bonorum cælestium; deinde, si sacrificandum illi esset (quod munus propter summam animi attentionem, & corporis imbecillitatē, sæpe intermittere cogebatur) sacro, sub vesperam pridie, ad Urbis cōsue-

fue-

suetudinē ordinato, & accurate præcognito, rem diuinam faciebat: quæ recitanda forent, vel in priuato sacello, ne mine præter administrum adstante, contra morem Hispaniensem elata pronuntians voce. vsque adeo Ecclesie Romanæ ritus omnes & cæremônias adauerat. A psallendo, quamquam inuit⁹ abstinebat, quòd ei propter vim lacrymarum, & frequentem ecstasim quæ corpus mirè affligebatur, eiusmodi officio summus Pontifex nominatim interdixerat. A sacro, si cuius negotij causa prodeundum esset, comite vno prodibat: si minus, admittendis audiendisque vel domesticis vel externis operabatur, serena pariq; semper, vt dixim⁹, fronte: minime suspiciosus ille quidē, aut timidus; attamen apprime circumspectus ac prouidus; vt illi non facile quisquam posset imponere. Actiones autem omnes, è D. Basilij præcepto cõdiebat tacitæ precatationis sale: seque ipsum, vt dictum est, excutiebat subinde, ne quid labis ex quotidiano mortalium rerum vsu contraheret. A prandio, post gratiarum actionem, remissionis

ōnis causa, de rebus haud ita serijs molestisve sermones habebat iucundos, qui tamen, vt plurimum, ad agendi & gubernandi scientiam facerent. Inde vel actibus publicis, vel subscriptioni lectionique epistolarum, tempus dabat. ac multa etiam, prout res exigeret, sua manu exarabat ipse. tum, si hora suppeteret, suorum acta recognoscebat. à coena vero, insequētis diei negotia disponebat, accersitisque ministris, vel procuratoribus, sua cuique separatim dabat mandata: deinde cum eo, quem sibi à secretis elegerat, per otium agebat: eo dimisso, ad multam noctem solus inambulabat innixus baculo, maiorem in modum attentus meditansque apud se: prostramo quod supererat temporis, necessariæ tribuebat quieti, id erat spatium horarū circiter quattuor. Cubiculo vsus est perangusto ac tenebricoso, cuius formā ne successores quidem adhuc, religionis, vt puto, causa mutarunt. cibi potusque fuit adeo parcus, vt gustatum funditus perdidisse videretur, nisi si quando pauculis vesceretur castaneis,
Y quibus

quibus patrio more puer olim assue-
uerat. nulli umquam ferculo quam-
uis famelicus ac ieiunus, arrisit; nul-
lum edulij vel condimenti genus cui-
quam indixit; nihil umquam inter e-
dendum est questus; licet per adiuto-
rum inscitiam incuriamve cibaria ma-
le cocta conditaque; vinum etiam fu-
giens aut acidum praerberetur, nihil de-
niq; sibi proprie apponi umquam est
passus: & grauirer administrum aliquā-
do punijt, quod vuæ racemum vni si-
bi praeter ceteros attulisset. quæ sane pe-
ritus rerum aestimator haud ita leuia
duxerit, si hominis vel aetatem ipsam,
cui multa dantur, vel infirmitatem va-
letudinis plura imperantem, vel deni-
que summam inter suos potestatem &
licentiam, vt ita dicam, suo arbitratu
viuendi, consideret. Munditias in vi-
ctu cultuq; dilexit; sed faciles, & nequa-
quam exquisitas; cuiusmodi & viato-
rem, & Christi famulum decent: placu-
itque ei semper, ad alliciendos praeser-
tim homines, vt dictum est, non incō-
pta frugalitas. Ac de Ignatio quidem
(quod me nō fugit) alia id genus mul-
ta nar-

ta narrantur; verum singula persequi
neceſſe non eſt. tantum ad viri mores
virtutemq; intelligendam, hæc pauca
libauimus.

Pietatis opera publice per eum inſtituta.
Cap. XIII.

INter ipſam Societatis adminiſtrati-
onem, cui potiffimum inſeruiebat,
non exiguam partē curarum alijs quo-
que rebus impertijt; atque ijs maxime,
quæ ad ſalutem & commodum popu-
li, atque ad ſplendorem ac dignitatem
ſanctæ Romanæ Eccleſiæ pertinerent.
De curandis ægrotis, & pænitentiaæ ſa-
cramento, Innocētij tertij Papæ lex eſt:
Ægrotos niſi peccata rite confeſſos, à
prima inſpectione medici neve ad eū-
to, neve curanto. Ea lex cū ipſa de-
ſuetudine propemodū antiquata eſſet,
perfecit Ignatius, vt ſalutaris illa con-
ſuetudo, longo interuallo reuocare-
tur; viſendi tamen ſpatio in aleram vſ-
que vicem extracto: qua moderatione
videlicet, ſimul & publicæ exiſtimati-
oni, & ſingulorum animis corpori-
busque conſultum eſt. Mulierculas à
Y 2 maritis